

1	Noisescape
2	Noise
3	Πρελούδιο και Φούγκα
4	5 Μινιατούρες
5	Ύδωρ και Χρόνος

Νίκος Παπαδακάκης *Noisescape*

Το κομμάτι Noisescape είναι μια διαρκής μίξη και εναλλαγή ηλεκτρονικά παραγόμενων ήχων. Η κάθε μίξη αυτών των ήχων έχει σαν σκοπό να δημιουργήσει και ένα βιομηχανικό τοπίο και αυτό ήταν το κριτήριο για την παραγωγή και επιλογή των ήχων. Σε αυτούς του ήχους προστίθενται σε κάποια σημεία και κάποιες φράσεις από συμβατικά μουσικά όργανα (ηλ. κιθάρα, μπάσο, πιάνο). Αυτές οι μουσικές φράσεις και ο τρόπος εκτέλεσης τους συμβαδίζει με την βιομηχανική αισθητική που διακρίνει ολόκληρο το κομμάτι. Η εναλλαγή διαφορετικών ήχων-ηχητικών μίξεων μέσα στο κομμάτι γίνεται σταδιακά αφού από τους έξι ήχους που μπορεί να συνυπάρχουν δεν γίνεται ποτέ ταυτόχρονη μετάβαση σε έξι νέους ήχους. Αυτό γίνεται με σκοπό το κομμάτι να αποτελεί το ηχητικό background μιας φανταστικής περιήγησης σε διαφορετικά βιομηχανικά τοπία. Το υλικό για τη δημιουργία του κομματιού είναι παρμένο από ένα sound installation που πραγματοποιήθηκε το Μάιο του 2003 στο φρούριο του Ρεθύμνου όπου η εναλλαγή των βιομηχανικών τοπίων γινόταν με την κίνηση του ακροατή στο χώρο όπου υπήρχαν οχτώ διαφορετικές πηγές ήχου.

Ονομάζομαι Νίκος Παπαδακάκης. Γεννήθηκα το 1981 στην Αθήνα. Τελείωσα το 1999 το 1ο Γενικό λύκειο Καματερού. Από το 1999 είμαι σπουδαστής του τμήματος Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του Τ.Ε.Ι. Κρήτης, στο Ρέθυμνο. Έκανα μαθήματα κλασικής κιθάρας για πέντε χρόνια. Έχω πάρει μέρος σε sound installations που έγιναν στο Λαύριο με την ομάδα I.S.I.P. (Industrial Sound Installation Project), και στο φρούριο Fortezza του Ρεθύμνου σε φεστιβάλ των φοιτητών του τμήματος Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής. Από τον Οκτώβρη του 2003 βρίσκομαι στην Αθήνα όπου θα πραγματοποιήσω την πρακτική μου άσκηση.

Σοφοκλής Αρβανίτης *Noise*

Στην σύνθεση αυτή έχουν χρησιμοποιηθεί και δομές που χαρακτηρίζουν ένα ηχητικό τοπίο και είναι αφιερωμένη στις ελαττωματικές συσκευές και σε αυτούς που αναγνωρίζουν την χρησιμότητα τους με οποιοδήποτε τρόπο. Για την δημιουργία του χρησιμοποιήθηκε θόρυβος από ελαττωματική ηλεκτρονική διάταξη κονσόλας μίξης ήχου και ηχογραφημένα ηχητικά γεγονότα που συνέβησαν σε κάποια μικρή πόλη το καλοκαίρι του 2003. Η δημιουργία του ηχητικού τοπίου ολοκληρώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2003 μετά από επίμονη εργασία στο πλαίσιο σεμιναρίου το οποίο σχετίζεται με τις σπουδές μου.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980. Μελέτησε πιάνο, μουσική θεωρία και αρμονία. Είναι σπουδαστής στο Α.Τ.Ε.Ι. Ηρακλείου, τμήμα μουσικής τεχνολογίας και ακουστικής. Η επαφή με την ηλεκτροακουστική μουσική και την δημιουργία ηχητικών περιβαλλόντων ξεκίνησε πρόσφατα και λειτουργήσει ως σκοπός.

Δημήτρης Μαρωνίδης *Prelude & Fugue 2002*

Η σύνθεση του έργου «Πρελούδιο και Φούγκα» πραγματοποιήθηκε με τη χρήση των περιβαλλόντων μουσικού προγραμματισμού Csound και Cecilία ενώ για την τελική μίξη χρησιμοποιήθηκαν τα προγράμματα Sound Edit και Logic Platinum. Το έργο αποτελείται αποκλειστικά και μόνο από συνθετικούς ήχους. Αφορμή για τη σύνθεση του έργου αποτέλεσε η ανάγνωση του βιβλίου "Conversations with Witold Lutoslawski" by Tadeusz Kaczynski.

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1980. Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές (πιάνο και θεωρητικά) στο Ωδείο Βορείου Ελλάδος. Το 1998 συνέχισε τις σπουδές του στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών τεχνών του Α.Π.Θ. ενώ από το 1999 είναι σπουδαστής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (τάξεις Κ.Σιέμπη & Κ.Τσούγκρα). Το 2000-01 παρακολούθησε τα σεμινάρια μουσικής πληροφορικής του Προγράμματος Ψυχοακουστικής (IPSA) του Α.Π.Θ. υπό την επίβλεψη της Κ.Τζεδάκι. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα-σεμινάρια για την μουσική σύνθεση και ανάλυση με τους Κ.Σιέμπη, Μ. Λατιδάκη, και D. Blake. Ασχολείται με την σύνθεση οργανικής και ηλεκτρονικής μουσικής και έργα του έχουν παιχθεί στην Αθήνα τη Θεσσαλονίκη και στο Συνέδριο Μουσικής Ακουστικής (2002) στη Πάτρα.

Χρήστος Ζάχος *5 μινιατούρες*

Το συγκεκριμένο έργο έχει φτιαχτεί αποκλειστικά με ηχογραφημένους ήχους μετάλλων και μεταλλικών κρουστών, επεξεργασμένους στον υπολογιστή. Αποτελείται από πέντε μέρη, καθένα από τα οποία αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη ψυχική διάθεση.

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1980. Διδάχτηκε θεωρητικά, κρουστά και τρομπέτα στην Φιλαρμονική Εταιρεία Κερκύρας μέχρι το 1999, όταν έγινε η εισαγωγή του στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, όπου συντελέστηκε η επαφή του με την ηλεκτρονική και γενικότερα τη σύγχρονη μουσική, με καθηγητές τους Α. Μνιέστη, Ι. Παπαδάτο, Δ. Μαραγκόπουλο. Είναι μέλος του Συνόλου Ελεύθερου αυτοσχεδιασμού (κρουστά) του Ιονίου Πανεπιστημίου με καθηγητές τους Δ. Δημητριάδη και Α. Μνιέστη και έχοντας συμμετάσχει σε συναυλίες του συνόλου αυτού στην Κέρκυρα, στην Αθήνα και το Βόλο. Έχει συνθέσει τρία έργα ηλεκτρονικής μουσικής καθώς και ένα έργο για σόλο κλαρίνο κι ένα για μικρό σύνολο [κόντρα μπάσο, βιολοντσέλο, κρουστά, και αντρική φωνή (μπάσος)]. Έχει αναλάβει την τεχνική υποστήριξη της μαγνητοταινίας του έργου «Βερενίκης Εν-κόμη-ον» του Ανδρέα Γεωργιάδη στη συναυλία «Αρχαιοελληνικά όργανα σε σύγχρονα έργα» το Φεβρουάριο του 2003 στο Ινστιτούτο Goethe. Είναι τελειόφοιτος με προσανατολισμό την ηλεκτρονική μουσική.

Ελία Μάριος Ιωάννου *Ύδωρ και Χρόνος*

Η μόνη πραγματικότητα φαίνεται να είναι η πραγματικότητα του τυχαίου. Ο χρόνος ρέει σε ακαθόριστες κατευθύνσεις, όπως και το νερό. Εμείς σαν άτομα, ρέουμε/τρέχουμε στο χρόνο τα σκαλοπάτια της ζωής. Ό, τι προσφέρουμε ο ένας στον άλλο, όπως το θησαυρό του να μοιραζόμαστε κάποια μουσική ακρόαση είναι ο θησαυρός του υποσυνειδητού μας το οποίο δεν έχει γεννηθεί - σε μάς για μας - χωρίς λόγο. Τυχαία δεν χρειαζόμαστε να έχουμε κάποιο λόγο ούτε και για την φαντασία. Όχι για όλους από εμάς, η μουσική πρέπει να είναι μια γλώσσα. Δυνατό είναι και μπορεί να ηχεί σαν στάλες βροχής, πόρτες που τρίζουν στο χρόνο, θαλασσοπούλια, θόρυβοι μηχανών, σκληρός βράχος, σπασμένο γυαλί, πράσινος ουρανός, χρόνος ο οποίος κολλά κάπου και σταματά, φωνήεν σύμφωνο, φωνή χωρίς νόημα και σκοπό, ένα ατύχημα.

Ο Ελία Μάριος Ιωάννου κατάγεται από την Κερύνεια της Κύπρου, γεννήθηκε το 1978. Σπούδασε μουσική στο Ευρωπαϊκό ωδείο της Πάφου - τμήμα κλασικής κιθάρας - και στο Νέο Ωδείο Κύπρου στη Λευκωσία - τμήμα Αν.Θεωρητικών. Μετά τις τελικές του εξετάσεις στην Αν.Επιτρ. των "Royal Schools of Music" του Λονδίνου (κιθάρα, αν. θεωρητικά και κλαρίνο) ξεκίνησε τις σπουδές του στο Παν/μιο Μουσικής και καλών Τεχνών "Mozarteum" του Salzburg. Κατέχει Bachelor Degree στον τομέα του "Σολιστικού της Κιθάρας" με βαθμό Άριστα από το "Mozarteum" ενώ έχει τιμηθεί με υποτροφία από τον υπουργό παιδείας της Αυστρίας σαν πιο επιτυχημένος φοιτητής του "Mozarteum" το έτος 2001/02. Αυτή την εποχή συνεχίζει τις σπουδές του σε μεταπτυχιακό επίπεδο στη σχολή αυτή ενώ, εδώ και ένα χρόνο είναι βοηθός καθηγητής στο τμήμα της σύνθεσης. Έχει συμμετοχές σε περισσότερα από 15 master classes σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες με καλλιτέχνες όπως οι Κ. Stockhausen, Β. Schöffler, E. Sikora, D. Bedford, L. Brouwer, A. Müllenbach, A. Desiderio, J. Clerch, και A. Pierri. Έχει διακριθεί σε πολλούς διεθνείς διαγωνισμούς, έχει λάβει υποτροφίες από διάφορους φορείς και τα έργα του εκδίδονται από τους οίκους Peter Lang - Verlag, Frankfurt am Main και JNBZ - Verlag, Salzburg. Έργα του έχουν παιχτεί σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Θαν. Χονδρός - Αλεξ. Κατσιάνη
Κωστής Δρυγιανάκης
Μαριάνθη Παπαλεξανδρή
Μάρκος Λέκκας
Φίλιππος Θεοχαρίδης
Θόδωρος Ζιούτος

1 Υπερδώθε
2 Συμφραζόμενα, απόσπασμα
3 Rocket
4 Νόστος II
5 Γαμπόρυγξ Πωγωνοτροφούσιν
6 feedbacking

Θανάσης Χονδρός και Αλεξάνδρα Κατσιάνη Υπερδώθε 9/2003

Περιγραφή: Είναι ένα κομμάτι για 2 παίκτες πινακ πονγκ και προηχογραφημένο υλικό. Η διάρκεια του είναι μεταβλητή. Επί σκηνής υπάρχει ένα τραπέζι πινακ πονγκ. Οι δύο παίκτες, το επίπεδο των οποίων δεν ενδιαφέρει, έρχονται και παίρνουν θέση. Ο ένας κρύβει το μπαλάκι στο ένα του χέρι αρχίζοντας τη διαδικασία επιλογής εκείνου που θα κάνει πρώτος βολές. Ο άλλος δείχνει το χέρι όπου υποθέτει ότι κρύβεται το μπαλάκι και, αν μαντέψει, οι βολές είναι δικές του. Είναι έτοιμοι να ξεκινήσουν. Τότε αρχίζει να ακούγεται το προηχογραφημένο υλικό απ' το σιντόφωνο. Η διάρκεια του υλικού αυτού είναι 5 λεπτά και 53 δευτερόλεπτα. Το κομμάτι όμως διαρκεί όσο το παιχνίδι 21 πόντων. Αν οι παίκτες τελειώσουν το παιχνίδι τους νωρίτερα, ο χειριστής του σιντόφωνα το σβήνει αργά-αργά μόλις ο νικητής σηκώσει θριαμβευτικά τα χέρια. Αν οι παίκτες συνεχίζουν το παιχνίδι για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, το προηχογραφημένο υλικό επαναλαμβάνεται αυτομάτως. Ο Θανάσης Χονδρός γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1953. Η Αλεξάνδρα Κατσιάνη γεννήθηκε στη Σιατίστα το 1954. Συναντήθηκαν το 1973. Από το 1974 συντονίζουν τη συμπεριφορά τους. Είναι μέλη της ομάδας Δημοσιοϋπαλληλικό Ρετιρέ. Διευθύνουν το Κέντρο Ερευνών Για Τον Προσδιορισμό Της Ευτυχίας.

Δανάη Χονδρού - Γεννήθηκε το 1984 στη Θεσσαλονίκη. Παρουσίασε ζωγραφική σε ατομική έκθεση το 1994 (Θεσσαλονίκη). Συμμετείχε σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις με κόμιξ, οπτική ποίηση και φωτογραφία (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Φλωρεντία κ.α.) Με μουσική συμμετείχε στο φεστιβάλ Mediaterra 2001 (Αθήνα και αλλού). Δημοσίευσε Το Άλλο Κόμιξ (Θεσσαλονίκη, 1999). Επίσης κόμιξ στο περιοδικό Νέο επίπεδο, τ. 17, χειμ. 1993-94.

Κωστής Δρυγιανάκης Συμφραζόμενα, απόσπασμα

Ο Κωστής Δρυγιανάκης γεννήθηκε στο Βόλο το 1965 και σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Η μουσική του δραστηριότητα άρχισε να δημοσιοποιείται το 1984 με το σχηματισμό της ομάδας Οπτική Μουσική, μιας ομάδας με ανοιχτή σύνθεση που συνέθεκε στοιχεία ελεύθερου αυτοσχεδιασμού και ηλεκτροακουστικού πειραματισμού. Παρά το γεγονός ότι οι δραστηριότητες της "ομάδας" αυτής ανακόπηκαν πολλές φορές, κυκλοφόρησε δυο άλμπουμ (Οπτική Μουσική τόμος I, LP, 1987 και Τόμος II, CD, 1994), ενώ πραγματοποίησε λίγες ζωντανές εμφανίσεις, με έντονα θεατρικά και εικαστικά στοιχεία. Στις αρχές του 1998 η δραστηριότητα της Οπτικής Μουσικής αναστάλη οριστικά και ο Κωστής Δρυγιανάκης ακολουθεί πλέον την προσωπική του πορεία (Ωρες και εποχές, MC, 1993, Μετα-οπτικά τοπία, CD, 1999, και εντασιογλωσσαιοιστωνανθρωπωνλαλωκαιτιωνανγαλων, CD, 1999). Εκτός από τη δισκογραφία, έχει κάνει επίσης μουσική για θεατρικές παραστάσεις και για ντοκυμαντέρ. Η μουσική του Κωστή Δρυγιανάκη, συναρμολογημένη συνήθως με τη βοήθεια ηχοληπτικών μέσων (μαγνητόφωνα, υπολογιστές κ.τ.ο.) κινείται στον ευρύτερο χώρο της ηλεκτροακουστικής μουσικής, αποφεύγοντας όμως τους δογματικούς περιορισμούς. Ακολουθώντας πολλές φορές ανορθόδοξες σχέσεις σύνθεσης - εκτέλεσης - ανασύνθεσης, αξιοποιεί και πιθανά την τυχαότητα και τον αυτοσχεδιασμό, καταφέροντας να ισορροπεί μεταξύ ατμοσφαιρικότητας και έκπληξης, να παραπέμπει χωρίς να ταυτίζεται και να αναζητεί χωρίς να λησμονεί στιγμή τον συναισθηματικό της τόπο.

Μαριάνθη Παπαλεξανδρή-Αλεξανδρή [pOkit]

[pOkit] ουσ. θυλάκιο(ν) κν. τσέπη: hind / back rocket πίσω τσέπη παντελονιού, κν. κωλότσεπη § inside pocket εσωτερική τσέπη # μικρός χώρος στον οποίο περικλείεται κάτι,

Η Μαριάνθη Παπαλεξανδρή-Αλεξανδρή (Ελλάδα, 1974). Σπούδασε σύνθεση με τον Roger Redgate στο Goldsmiths College, University of London, όπου αποφοίτησε με μεταπτυχιακό στη σύνθεση. Το 2000 συμμετείχε στο 40 Internationale Ferienkurse Fur Neue Music In Darmstadt με υποτροφία από τον Lord Mayor of the Wissenschaftsstad Darmstadt και το Goldsmiths College Music Department, όπου η σύνθεση της 'Menace' (brass trio) επιλεκτικά για το Studiokonzert. Στη συνέχεια παρακολούθησε σεμινάρια σύγχρονης σύνθεσης με τους Jonathan Harvey, Thierry de Mey, Magnus Lindberg, Par Lindgren, Bent Sorensen, Andre Richard, Cristina Kubisch, Chaya Czernowin, K. Takasugi και R. Barrett. Οι συναντήσεις και συνεργασίες με τους: John Zorn, Eddie Prevost, David Medalla, Olga Neuwirth, είχαν σημαντική επιρροή στη δουλειά της. Έργα της κατά παραγγελία έχουν παρουσιαστεί στην Νορβηγία, Γερμανία, Σουηδία, Νότιο Αμερική, Βέλγιο, Η.Π.Α Αυστρία, Ολλανδία, Ελλάδα, κλπ. στο πλαίσιο φεστιβάλ και συναυλιών σύγχρονης μουσικής όπως: 10 Festival of Contemporary Music in Chile (2000), Freedom of the City, Festival of Radical Music in association with BBC Radio three and Jazz on three (London, 2002/03), The edge Festival (Cambridge 2002 (UK), Spelpan Festival (Stockholm 2002), Kulturfeste im Land Brandenburg-Music fur Ravensbrück Festival, London Biennale (Horniman Museum/ 291 Gallery, 2002), bmic, (Βρετανικό κέντρο μουσικής, 2001), NYU (New York university, 2001), Koninklijk Conservatorium (Brussels 2001), Brugge-Concertgebouw (2003) Οι συνθέσεις της έχουν παιχτεί από τους εξής: London Improviser's Orchestra, Surplus, ensemble [rouit], QNG 138, Corrado Canonici, The Black Jackets Company, Rhodri Davies, Niklas Brommare, Goldsmiths Contemporary ensemble, Gemini κ. Μελλοντικά έργα κατά παραγγελία περιλαμβάνουν συνθέσεις για το Ensemble Cordoba (Αργεντινή, 2004) και The Orchestra De Volharding (Ολλανδία, 2003/04) Η μουσική της Παπαλεξανδρή έχει μεταδοθεί από το ραδιόφωνο και web site του BBC Radio three and Jazz on three, το National Swedish Radio RBB Radiokultur 92.4, Resonance Radio 104.4FM, Sveriges Radio P2, και το Instituto de Musica of Pontificia Universidad Catolica de Chile. Οι συνθέσεις της εκδίδονται στο internet. Η Παπαλεξανδρή είναι επίσης ενεργή ως performer ελεύθερου αυτοσχεδιασμού και μέχρι τώρα έχει παίξει με διακεκριμένους του χώρου όπως Eddie Prevost, Eric Thielemann, Steve Beresford, David Medalla, The Scratch orchestra, Simon Vincent, Ann Rosen, Hellstrom, John Bowers, στη Νορβηγία, Γερμανία, Σουηδία, Βέλγιο, Δανία και Ελλάδα. Η τελευταία της δουλειά με τους 9! none (-t): E. Prevost, N. Catchpole, J. Coleman, A. James, R. Lambert, S. Lexer, J. Lely and S. Wright, κυκλοφορεί από τη Matchless Recordings MRCD 54. Το 2001 ίδρυσε το First Aid* μια σειρά από πολιτιστικές εκδηλώσεις μοντέρνας μουσικής και αυτοσχεδιασμού. Η Μαριάνθη Παπαλεξανδρή-Αλεξανδρή ζει στο Λονδίνο από το 1995 όπου εργάζεται ως freelance συνθέτρια και performer.

Μάρκος Λέκκας Νόστος II

Ο Νόστος II δεν ξέρει τίποτα για τα πρωινά δελτία τύπου, τις ευγενείς ιδιομορφίες των σοφών και το νοητό κόσμο των γενναίων. Ξέρει μόνο πως πρέπει να δανειστεί τη φωνή του από τη βιομηχανία και γι' αυτό το λόγο δεν πιστεύει σε κανένα θεό, πατέρα παντοκράτορα. Πιστεύει μόνο στον εαυτό του και στα εφτά λεπτά της ύπαρξής του καθώς περιμένει μέσα στο σκοτάδι της ψηφιακής ταινίας για την επόμενη ενσάρκωσή του. Και τότε, καθώς ο ποιητής εξακολουθεί να ζητάει από τα όνειρα να πάρουν εκδίκηση, και ο καθρέφτης αδυνατεί να αντανakλάσει το πρόσωπο του κοινού ανθρώπου, ο Νόστος II σηκώνεται κι ανάμεσα σε σκιές μακρώνων πατρίδων, αρχίζει να τραγουδά το τραγούδι του καιρού του, το τραγούδι μιας ατέλειωτης και καλά προβαρισμένης έκστασης...

Σπούδασε Σύνθεση στο Royal Conservatory of Music, στο πανεπιστήμιο του York και στο πανεπιστήμιο του Toronto. Έχει γράψει μουσική δωματίου, ηλεκτρονική μουσική, μουσική για ορχήστρα, καθώς και μουσική για το θέατρο.

Φίλιππος Θεοχαρίδης Γαμπόρυγξ Πωγωνοτροφούσιν v1.03

Το έργο για μαγνητοταινία στην αρχική του μορφή πραγματοποιήθηκε στα στούντιο του Πανεπιστημίου του Keele στη Μεγάλη Βρετανία το 1997. Η εκδοχή 1.03 αποτελεί μια άλλη προσέγγιση στο ίδιο υλικό. Είναι ένα παιχνίδι πάνω στον ήχο μιας ανύπαρκτης γλώσσας -αφαίρεση του νοήματος από τις λέξεις, κόβοντας τις σε μικρά κομμάτια και ξανασυνθέτοντας τις- τον καθαρά συνθετικό ήχο και το θόρυβο που υπάρχει σε ορισμένες από τις ηχητικές πηγές.

Ο Φίλιππος Θεοχαρίδης γεννήθηκε το 1974 στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε ηλεκτρική κιθάρα και τζαζ στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσ/νίκης ενώ έπαιζε σε διάφορα συγκροτήματα. Το 1993 πήγε στη Μεγάλη Βρετανία για σπουδές Ηλεκτρονικής Μουσικής και Ηλεκτρονικών (BSc hons) στο Πανεπιστήμιο του Keele με τους Mike Vaughan και Rajmil Fishman. Το 1997 συνεχίζει τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο του Newcastle-Upon-Tyne με τους Agustín Fernandez και Douglas Doherty (MA in Music Technology) όπου συνθέτει ηλεκτροακουστική μουσική, μουσική/sound art, για σύγχρονο μπαλέτο και διδάσκει τεχνικές επεξεργασίας ήχου στο περιβάλλον του CDP. Από το 2000 και μέχρι σήμερα διδάσκει ηλεκτρονική μουσική και MIDI στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και δουλεύει ως μηχανικός ήχου. Έργα του έχουν παιχτεί στη Μεγάλη Βρετανία και στη Θεσσαλονίκη.

Θόδωρος Ζιούτος *feedbacking*

Το feedbacking είναι το solo project του Θοδωρή Ζιούτου. Είναι μια σειρά αλγορίθμων παραγωγής ήχου, που έχουν γραφτεί και εκτελούνται με το πρόγραμμα audiomulch σε windows PC. Η κεντρική ιδέα-τεχνική είναι η ανάδραση (feedback) και μάλιστα η διαρκής και μεταβαλλόμενη. Μια σειρά από εικονικούς επεξεργαστές σήματος, συνδέονται ανορθόδοξα (σε επίπεδο λογισμικού) και μετατρέπονται σε γεννήτριες συχνοτήτων. Οι παράμετροι των επεξεργασιών αποκτούν άλλες λειτουργίες μιας και τα ρυθμιστικά τους έχουν νέο ρόλο. Επιπλέον γίνεται χρήση προσθετικής και granular synthesis. Το feedbacking είναι μια πλατφόρμα αυτοσχεδιασμού - διάδρασης. Το feedbacking παρουσιάστηκε live και ηχογραφήθηκε στις 29.1.03 και στις 5.2.03 στο Μικρό Μουσικό Θέατρο. Οι ηχογραφήσεις αυτές αναμένεται να κυκλοφορήσουν σύντομα από το lab for electro acoustic media. Μια νέα έκδοση του feedbacking παρουσιάστηκε στο electrograph festival (Αθήνα, bios venue, 3/10/03).

Ο Θοδωρής Ζιούτος πέρα από τις σπουδές στα ανώτερα θεωρητικά, έχει συνθέσει μουσική για το θέατρο, ενώ σαν αυτοσχεδιαστής (ακορντεόν, live electronics) έχει συμμετάσχει στα σχήματα fits no more, archery target, madder, συμμετείχε πρόσφατα στο 3ο Φεστιβάλ Ελεύθερου Αυτοσχεδιασμού 2:13, έχει συμπράξει μεταξύ άλλων με τους Κωστή Δρυγιανάκη, Αντώνη Λιβεράτο, Jerome Noetinger, Νίκο Βελιώτη, Martin Kuchen. Είναι μέλος του post rock συγκροτήματος Postblue. Είναι μέλος του Συλλόγου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής. Από το 2001 διδάσκει μουσική τεχνολογία στο Ωδείο Μουσικής Πράξης. Τον Ιανουάριο 03 παρουσίασε το ηλεκτροακουστικό περιβάλλον Feedbacking στο MMΘ στο πλαίσιο των μηνιαίων συναυλιών του lab for electroacoustic media και αναμένεται η κυκλοφορία του έργου. Πρόσφατες δουλειές του: sound design για την παράσταση «Ενός πουλιού μόνο η φωνή» του Γιάννη Παπαδόπουλου, (σκην. Μελίνα Μάσχα, Εθνικό Θέατρο, Πειραματική σκηνή), μουσική για την παράσταση «Εξωγήινα Πουλιά» βασισμένο στους Αριστοφανικούς Όρνιθες (σκην. Άννα Λάζου) και μουσική για την δραματοποίηση της Νέκυας (σκην Άννα Λάζου). Δισκογραφία: - - Ηλίας Χατζόγλου «Ενδοχώρα», ΕΔΩ – Split, EDITION ZERO - Madder –Rabbitspeech-, ABSURD

Νίκος Σταυρόπουλος 1 *Resurrection*
 Tim Ward 2 *Above Everything*
 Στέλιος Γιαννουλάκης 3 *The Garnedd Big Band*

Νίκος Σταυρόπουλος *Resurrection*

Η σύνθεση του κομματιού αυτού έγινε στο εργαστήριο ήχου του πανεπιστημίου του Sheffield το φθινόπωρο του 2002. Το υλικό του προέρχεται από σύντομους, απλούς ήχους που συμβαίνουν όταν κανείς εργάζεται στο στούντιο σαν αποτέλεσμα ψηφιακών σφαλμάτων (ψηφιακή παραμόρφωση, κλικς κλπ.) Στη συνέχεια αυτό το υλικό υπέστη παραπέρα επεξεργασία σε περιβάλλον Protools μέσω των GRM-tools ώστε να μετατραπεί σε ένα υλικό με οργανική ενότητα και κίνηση. Το έργο δεν αναφέρεται σε τίποτα άλλο πέρα από αυτό το ίδιο. Τα γεγονότα που περιγράφονται στο κομμάτι αυτό είναι απολύτως φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικά γεγονότα του παρελθόντος, του παρόντος ή του μέλλοντος είναι απολύτως συμπτωματική.

Ο Νίκος Σταυρόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα τον Ιούνιο του 1975. Σπούδασε πιάνο αρμονία και αντίστιξη στο εθνικό ωδείο και στο ωδείο Φίλιππος Νάκας. Το 2000 αποφοίτησε από το μουσικό τμήμα του πανεπιστημίου της Ουαλίας, Bangor. Την επόμενη χρονιά παρακολούθησε μεταπτυχιακό στην ηλεκτροακουστική σύνθεση υπό την επίβλεψη του Dr. Andy Lewis και αποφοίτησε με διάκριση. Αυτήν την εποχή φοιτά στο δεύτερο έτος διδακτορικού στο μουσικό τμήμα του πανεπιστημίου του Sheffield υπό την επίβλεψη του Dr. Adrian Moore. Τα έργα του έχουν λάβει βραβεία και διακρίσεις στους διαγωνισμούς ηλεκτροακουστικής μουσικής του Bourges στην Γαλλία και Metamorphose στις Βρυξέλλες.

Tim Ward *Above Everything*

Το Above Everything, παίρνει μικρές ηχητικές χειρονομίες και τις τοποθετεί σε ένα πολυεπίπεδο και πλατύ ηχητικό περιβάλλον, που άλλοτε προχωρά γρήγορα και άλλοτε παραμένει ακίνητο (ή μάλλον προχωρεί προς τα μπροστά για να καταλήξει τελικά στο σημείο εκκίνησης). Το κομμάτι διερευνά το πώς η δομή ενός έργου για ταινία μπορεί να δώσει την αίσθηση της κατεύθυνσης και του προορισμού και ταυτόχρονα να διευρύνει έναν ηχητικό καμβά που ποτέ δεν μπορεί να κλείσει ικανοποιητικά.

Το κύριο ενδιαφέρον του Tim Ward είναι η μουσική και οι νέες τεχνολογίες και ιδιαίτερα η χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή στη σύνθεση και την παρουσίαση έργων. Η συνθετική του δραστηριότητα επικεντρώνεται σε τρία σημεία: την ηλεκτροακουστική μουσική, το συνδυασμό ακουστικών οργάνων με ζωντανή ηλεκτρονική επεξεργασία και τη δημιουργία ηχητικών εγκαταστάσεων μέσω υπολογιστή. Η εκτελεστική του δραστηριότητα περιλαμβάνει όλους αυτούς τους τομείς και παράλληλα την χρήση τεχνικών ηχητικής διάσπαράς (sound diffusion) μέσω υπολογιστή για την επανεκτέλεση παλαιών έργων ηλεκτρονικής μουσικής. Ο Tim Ward σπούδασε μουσική στο Πανεπιστήμιο του Γιορκ, Μ. Βρετανία (BA, MA, PhD) και εργάστηκε ως λέκτορας σε διάφορα πανεπιστήμια της Αγγλίας (Γιορκ, Μάντσεστερ, Λίντς). Είναι μέλος του Sonic Arts Network και ιδρυτικό μέλος του συνόλου ηλεκτροακουστικής μουσικής Nerve8, που διερευνά ιδιαίτερα τη δυνατότητα εκτέλεσης ηλεκτρονικής μουσικής σε χώρους μουσικής δωματίου.

Στέλιος Γιαννουλάκης *The Garnedd Big Band Alien Train Attack*

Το ηχητικό υλικό για το κομμάτι προήλθε από μια σειρά εργαστήρια με μαθητές της πέμπτης δημοτικού στο Ysgol y Garnedd στο Bangor της Ουαλίας, το Μάρτιο και Απρίλιο 2003. Ήταν ένα εκπαιδευτικό project του Bangor New Music Festival σε συνεργασία με το Sonic Arts Network και τον Duncan Charman. Τα παιδιά ηχογράφησαν και επεξεργάστηκαν ψηφιακά τις φωνές τους, μουσικά όργανα και διάφορα άλλα ηχητικά αντικείμενα. Με τεχνικές μικρο-μοντάζ και ελέγχοντας τονικά ύψη και χρονικές διάρκειες ένταξα όλους αυτούς τους ήχους, καθώς και άλλες ηχογραφήσεις από το σχολικό περιβάλλον, σε ένα παιχνιδι με εντάσεις και παράξενα τοπία, γνώριμα και φανταστικά.

Γ. Αθήνα, 1971. Γερμανική Σχολή Αθηνών, σπουδές Ηλεκτρολόγου Μηχανικού στο ΕΜΠ. Κιθάρα με τους Δ. Τάτσι και Μ. Κιτσιπιάκη. Ηλεκτροακουστική μουσική στο ΚΣΥΜΕ και το ΙΕΜΑ με τους Σ. Βασιλειάδη και Κ. Μόσχο. Μ.Α. στη μουσική τεχνολογία και σύνθεση από το πανεπιστήμιο του Keele. Ph.D. στην Ηλεκτροακουστική σύνθεση στο πανεπιστήμιο του Bangor με τον Andrew Lewis. Διεθνείς αναθέσεις και διακρίσεις. Μουσική για μαγνητοταινία, video, ελεύθερος αυτοσχεδιασμός, εγκαταστάσεις, μουσικές παραγωγές και συνεργασίες με συγκροτήματα.

1	Παναγιώτης Κόκορας	Σλίδα	
2	Βασίλης Κόκκας	Αυτοσχέδια Σηματοδότηση για Διασταυρώσεις (έρμες) ή Το Παράσιτο της Μνημοσύνης	
3	Γιάννης Καλαντζής	Ades	
4	Θόδωρος Λώτης	Arioso Dolente	
5	Κώστας Καραθανάσης	De Ligno Chalybeque	
6	Απόστολος Λουφόπουλος	Night Pulses	

Παναγιώτης Κόκορας Σλίδα

"Τα Χρώματα [Ηχοί] δεν χρησιμοποιούνται διότι είναι αληθινά προς τη φύση αλλά διότι είναι απαραίτητα προς τον συγκεκριμένο πίνακα [σύνθεση] (Wassily Kandinsky)" Έχοντας αυτή τη φράση στο μυαλό μου, ελαφρά προσαρμοσμένη [ ] σε μουσικούς όρους, ξεκίνησα να δουλεύω το έργο κατά τη διάρκεια του χειμώνα 2002. Η Σλίδα είναι ένα έργο για μαγνητοταινία όπου όλο το ηχητικό υλικό προέρχεται μόνο από ήχους κλασικής κιθάρας. Αυτό είναι το τρίτο έργο ενός σχεδίου σε εξέλιξη όπου η κύρια ιδέα είναι η διερεύνηση μιας σόλο οργανικής πηγής σαν ένα αφηρημένο ηχητικό σχήμα. Η πραγματοποίηση της δουλειάς έγινε στα στούντιο ηλεκτροακουστικής μουσικής του πανεπιστημίου του Γιορκ και στο προσωπικό μου στούντιο. Η κύρια επεξεργασία και μίξη του έργου έγινε σε IRIX Silicon Graphics O2 και Windows XP. Τα προ-ηχογραφημένα live electronics ελέγχονται από ένα Patch το οποίο ανέπτυξα με το Pure-Data [Pd], ένα γραφικό περιβάλλον προγραμματισμού για επεξεργασία ηχητικού σήματος σε πραγματικό χρόνο.

Ο Παναγιώτης Κόκορας (γ. 1974-) ξεκίνησε μαθήματα μουσικής στην Κατερίνη το 1985 και συνέχισε στην Αθηνά με πτυχίο κλασικής κιθάρας (τάξη Ε. Ασημακόπουλου) και δίπλωμα σύνθεσης (τάξεις Γ. Ιωαννίδη και Κ. Βαρότσι). Παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα ηλεκτροακουστικής σύνθεσης με τον Α. Κεργκομάρ στο ΚΣΥΜΕ. Στη συνέχεια πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη σύνθεση στο πανεπιστήμιο του Γιορκ στην Αγγλία όπου και πρόσφατα ολοκλήρωσε την εκπόνηση της διδακτορικής του διατριβής στη σύνθεση υπό την εποπτεία του Τ. Myatt. Έχει συμμετάσχει σε εργαστήρια και φιλοξενηθεί σε στούντιο μουσικής στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, M&R, IRCAM, AvantGarde). Έργα του συχνά μεταδίδονται από το ραδιόφωνο και παρουσιάζονται σε Φεστιβάλ στην Ευρώπη, στην Ασία και την Αμερική. Έχει λάβει υποτροφίες από την Βρετανική Ακαδημία (AHRB), το Πανεπιστήμιο του Γιορκ (Vinson Award), το Ωδείο Athenaeum, το Σύλλογο οι Φίλοι της Μουσικής (μουσική υποτροφία Αλεξάνδρας Τριάντη) το Ίδρυμα Προποντίς και το Υπουργείο Πολιτισμού. Το συνθετικό του έργο περιλαμβάνει συνθέσεις οργανικές για Η/Υ και μικτά. Πολλές από αυτές έχουν επιτύχει σημαντικές διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς όπως, JTTP 2003, Insulae Electronicae 2003, The International Gaudeamus Music Week 2003, International Jurgenson Competition 2003, Workshops Νέας Μουσικής του Μεγάρου Αθηνών 2003, Διαγωνισμός Σύνθεσης για Συνθέτες της Σεούλ 2003, Διαγωνισμός Σύνθεσης με τη Βοήθεια Υπολογιστή RAM-AKMH 2002, Ensemble Eleven 2002, Toru Takemitsu 2002, Prix Noroit 2002, Musica Viva 2002, VI CIMESP 2001, Musica Nova 2001, Luigi Russolo 2001 και 2002, Metamorphoses 2000. Έργα κυκλοφορούν σε CD από τις δισκογραφικές εταιρίες NOR, Miso Musica και διανέμονται σε περιορισμένες εκδόσεις από τους Host Artists Group, Ensemble Eleven και Musica Viva.

Βασίλης Κόκκας Αυτοσχέδια Σηματοδότηση για Διασταυρώσεις (έρμες) ή Το Παράσιτο της Μνημοσύνης 2003

Συνθέτοντας αλγοριθμικά έναν κώδικα παραγωγής διασταυρώσεων για ένα χωρικό πλέγμα ημιτονοειδών κυμάτων, η προσοχή μου τελικά πήγε μάλλον στους ανοικτούς ενδιάμεσους χώρους, τους μακρούς διάδρομους, τις αποστάσεις, τις αρμονικές χωρικές και χρονικές αναλογίες των μεγεθών που προέκυπταν από το πρόγραμμα. Η αυτοσχέδια σηματοδότηση του πλέγματος έγινε με τη χρήση μελισματικών στοιχείων που τοποθετήθηκαν καθ' οδόν σαν "έρμες" (λιθάκια-σήματα που τοποθετούνταν παλιά στις άκρες των δρόμων, καλύπτοντας τη διπλή λειτουργία της θρησκευτικής μνημοσύνης και της οδικής σηματοδότησης).

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 30-9-65. Σπουδές πιάνου (με τη Ν.Μπακοπούλου), μουσικών θεωρητικών και σύνθεσης (με τον Μ.Τραυλό) στην Αθήνα. Δίπλ. μουσ. σύνθεσης (1990-96) στην HdK (Βερολίνο) με τον Walter Zimmermann, παράλληλα ηλεκτροακουστική μουσική στο στούντιο του Τεχνικού Πανεπιστημίου (TU Berlin). Δίδαξε στην ίδια σχολή "Μουσική και Αρχιτεκτονική" (1998-2000). Έλαβε υποτροφίες από το Γερμανικό Πολιτιστικό Ίδρυμα και την Ακαδημία των Τεχνών Βερολίνου. Έργα για μικτά σύνολα, ορχήστρα, μαγνητοταινία, πειραματικό κινηματογράφο, μουσικά περιβάλλοντα, αλγοριθμική μουσική. Συνεργασίες με εικαστικούς καλλιτέχνες στην Γερμανία και την Ελλάδα. Τα πρόσφατα έργα του περιέχουν συνθέσεις ημιτονοειδών κυμάτων με επεξεργασμένες ηχογραφήσεις σιωπηλών χώρων, φυσικούς και συνθετικούς θορύβους και ακουστικά όργανα. Αποπειρώνται την αντίστιξη σημείων ενός απλού μνημονικού κώδικα προς ακουστές και χωρικές αναλογίες.

Γιάννης Καλαντζής Ades

Το πρωτογενές υλικό του έργου αποτελείται από δύο ήχους διάρκειας 5 δευτερολέπτων, οι οποίοι προέρχονται από το σύρσιμο ενός κλειδιού στις χορδές του πιάνου κοντά στον καβαλλάρη. Στη συνέχεια έγινε επεξεργασία με τεχνικές transposition, reverboration και spatialisation. Εκτός άλλων, αυτό που διαπραγματεύτηκα ήταν η απόδοση τονικού ύψους πάνω σε ένα «concret» ήχο.

Σπουδές αν. θεωρητικών και σύνθεσης με τον Γιάννη Ιωαννίδη και ηλεκτροακουστική μουσική με τον Henri Kerkomard. Δίπλωμα σύνθεσης και μουσικής πληροφορικής με διάκριση, από το Conservatoire National Supérieur de Musique της Λυόν, με καθηγητές τους Philippe Manoury, Marco Stroppa, Robert Pascal και Dennis Lorrain. Διακρίσεις και βραβεία στους διαγωνισμούς: CIMESP'97 (Σάο Πάολο, Βραζιλία), «Παπαιώνου» 1999, Pierre Schaeffer 1999 (Πεσκάρια, Ιταλία), Game/EOC 2002 (Λυόν, Γαλλία). Εκτελέσεις έργων σε διεθνείς διοργανώσεις και Φεστιβάλ στην Ευρώπη, Λατινική Αμερική, Αυστραλία, Η.Π.Α. και Ασία, μεταξύ των οποίων στο παγκόσμιο συνέδριο μουσικής πληροφορικής (ICMC'99, 2001, 2003) στο Πεκίνο, Αβάνα και Σιγκαπούρη. Αναθέσεις έργων μεταξύ άλλων, από το Μέγαρο μουσικής Αθηνών, το Εθνικό Κέντρο Μουσικής Δημιουργίας της Γαλλίας (Grame) και το Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού. Ραδιοφωνικές μεταδόσεις έργων του στην Ελλάδα και το εξωτερικό, καθώς και αναφορές από τον Ελληνικό και ξένο τύπο. Έργα του στην Ελλάδα έχουν παιχτεί στο Μέγαρο μουσικής Αθηνών, Ηρώδειο, Ινστιτούτο Goethe, Ίδρυμα Μελίνα Μερκούρη, Ιόνιο πανεπιστήμιο και πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Η μουσική του κυκλοφορεί σε CD από τις εταιρίες UNESP/FASM στη Βραζιλία και PeP/CEC στον Καναδά.

Θόδωρος Λώτης Arioso Dolente

Το έργο αυτό ήταν μια ανάθεση του συλλόγου "Amici della Musica" του Κάλλιاري όπου και το έργο είχε την πρώτη του εκτέλεση το καλοκαίρι του 2001. Βασίζεται σε μια ηχογράφηση της сонάτας για πιάνο op.110 του L.V.Beethoven. Το έργο αυτό κέρδισε πρόσφατα το πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό σύνθεσης Time-Play μια Αγγλοκαναδική διοργάνωση των ενώσεων ηλεκτροακουστικής μουσικής των χωρών αυτών (S.A.N. και C.E.C.)

Σπούδασα φλάουτο και σύνθεση στην Θεσσαλονίκη, Αθήνα και Βρυξέλλες. Σημαντικότερες ίσως στιγμές ήταν οι βραβεύσεις σε διαγωνισμούς (Bourges, Sculpted Sound Composers Competition, Metamorphoses, Luigi Russolo, CIMSP, L'anneé nouvelle), τα χρόνια συνεργασίας με θεατρικές ομάδες και το πήγαινε - έλα σε πόλεις που αγαπάω για συναυλίες (και για να βλέπω φίλους). Ανεκπλήρωτοι πόθοι, η οργάνωση συναυλιών στους πόλους της γης για να μελετήσω τη διάχυση του ήχου ανάμεσα στους πάγους και την αντίδραση των πηγουίνων. Επίσης, η οργάνωση υποθαλάσσιων συναυλιών με συμμετοχή κωφών ακροατών που θα δώσει τη δυνατότητα σε μένα να μελετήσω την αντιληπτικότητα της μουσικής μέσω των δονήσεων του σώματος και σε αυτούς να βρεθούν επιτέλους σε μία συναυλία. Προς το παρόν, ολοκληρώνω το διδακτορικό μου στη σύνθεση στο City University του Λονδίνου με χρηματοδότηση της Βρετανικής Ακαδημίας και του ιδρύματος Α.Σ. Ωνάσης και διδάσκω ηλεκτρονική σύνθεση στο Goldsmiths College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου.

στήμιο της Κολωνίας. Παρακολούθησε σεμινάρια με τους P. Boulez, I. Ξενάκη, S. Reich, K.-H. Stockhausen και J. Cage. Δίδαξε μουσική με υπολογιστές στη Α.Μ.Σ. της Κολωνίας, την Α.Μ.Σ. του Essen, τη Μουσική Ακαδημία της Βασιλείας, ενώ πραγματοποίησε σεμιναριακού κύκλους και παρουσιάσεις στη Θερινή Ακαδημία του Darmstadt, την Αρχιτεκτονική ΕΜΠ, την Α.Σ.Κ.Τ. και το Τ.Μ.Σ. του Α.Π.Θ. Συνιδρυτής (μαζί με τους Μ. Μαυροειδή και Χ. Ξανθουδάκη) του Ινστιτούτου Έρευνας Μουσικής & Ακουστικής (ΙΕΜΑ) και από τότε μόνιμος συνεργάτης και διευθύνων σύμβουλος. Μέλος της ομάδας σχεδιασμού του Τ.Μ.Σ. του Ιονίου Παν/μίου, μέλος της ομάδας σχεδιασμού του Εθνικού Πολιτιστικού Δικτύου Πόλεων του ΥΠΠΟ, μέλος της Κ.Ε. και υπεύθυνος μουσικής στο Πρόγραμμα Μελίνα «Εκπαίδευση και Πολιτισμός» (ΥΠΠΟ-ΥΠΕΠΘ-ΓΓΕΕ) και μέλος του Μουσικού Δικτύου της Επικράτειας Πολιτισμού του ΥΠΠΟ. Έχει γράψει 45 έργα για διάφορους τύπους συνόλων, Θέατρο, Παιδικό Θέατρο, Χορό, Κινηματογράφο, performances και εγκαταστάσεις (installations), που έχουν εκτελεστεί και διακριθεί σε πολλές διοργανώσεις στην Ευρώπη και Αμερική Ιδιαίτερο μέρος της δουλειάς του αφορά την εκτεταμένη χρήση ψηφιακής τεχνολογίας στη μουσική, είτε με μορφή αλγοριθμικής μουσικής επεξεργασίας και σύνθεσης ήχου και δομών, είτε με τη μορφή ζωντανών διαδραστικών (live interactive) συστημάτων, συχνά και με συνδυασμό με άλλες μορφές τέχνης όπως εικόνα και κίνηση.

Κατερίνα Τζεδάκη κl 3:3-8

‘Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται, και που υπάγει, ούτως είναι πάς όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος (Κατά Ιωάννη 3:3-8)

Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο το 1964. Ασχολείται με την σύνθεση μουσικής από το 1989. Σπούδασε μουσική στην Ελλάδα με τους Σ. Βασιλειάδη, Ι. Ιωαννίδη, Δ. Καμαρωτό, Θ. Ρικάκη, Χ. Ξανθουδάκη, και στην Αγγλία με τον Simon Empmerson στο City University. Ερευνητικός συνεργάτης και εισηγήτρια στα ετήσια σεμινάρια μουσικής πληροφορικής σύνθεσης του Προγράμματος Ψυχοακουστικής του Α.Π.Θ. από το 1993 έως το 2001. Διδάσκει στο Α.Τ.Ε.Ι Κρήτης, Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής. Είναι μέλος του Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής Ελλάδας. Έχει γράψει μουσική για μαγνητοταινία, για μαγνητοταινία και ακουστικά μουσικά όργανα, για ηχητικές εγκαταστάσεις, για διαδραστικά ηχοκινητικά περιβάλλοντα και για το θέατρο.

Μυρτώ Κορκοκίου 59 Winds

Το 59 Winds είναι ένα έργο για φλάουτο, μπάσσο φλάουτο και επεξεργασμένο ηχητικό υλικό, και ολοκληρώθηκε τον Ιούνιο του 2003. Αφορμή για τη σύνθεση του έργου αποτέλεσε η ανάγκη για την ηχητική εξερεύνηση του 'αέρα', του πρωταρχικού στοιχείου στον ήχο του φλάουτου, και τη δημιουργία ηχητικών τοπίων βασισμένα σε αυτό το στοιχείο. Το έργο χωρίζεται σε τρία τμήματα, τα οποία συσχετίζονται ως προς τη μορφολογική και ηχοχρωματική τους εξέλιξη, τόσο στο ζωντανό μέρος του φλάουτου όσο και στο μέρος της μαγνητοταινίας. Επίσης, το έργο στο σύνολό του χαρακτηρίζεται από ηχητικές αντιθέσεις: τα τονικά στοιχεία έρχονται συχνά σε αντιπαράθεση με τον ατονικό χαρακτήρα του αέρα καθώς και η γρήγορη κίνηση συχνά αντισταθμίζεται από την αίσθηση του αργού κυμματισμού. Το περιεχόμενο της μαγνητοταινίας έχει κατασκευαστεί αποκλειστικά από ήχους του φλάουτου οι οποίοι άλλοτε έχουν υποστεί ελαφράς ή βαριάς μορφής ηχητική επεξεργασία, και άλλοτε εμφανίζονται αυτούσιοι και αναγνωρίσιμοι, δημιουργώντας ένα ηχητικό υπόβαθρο, το οποίο άλλοτε αντιδιαστέλλεται και άλλοτε δείχνει να ενώνεται με το ζωντανό μέρος.

Η Μυρτώ Κορκοκίου (1974) σπούδασε φλάουτο στα ωδεία 'Ελληνικό' και 'Μουσικοί Ορίζοντες' με τον Σπύρο Παπικινό. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου της Κέρκυρας. Το 2002 ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στην Μουσική Ερμηνεία (Mmus in Performance) με έμφαση στις σύγχρονες τεχνικές του φλάουτου και τον αυτοσχεδιασμό, στο London College of Music and Media (Λονδίνο). Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια κλασικού και σύγχρονου φλάουτου των Peter Lloyd (Σκωτία), Lisa Nelsen, Susan Milan, Jaime Martin (Αγγλία), Wil Offermans (Βέλγιο) και Robert Dick (ΗΠΑ-Αγγλία). Έχει κάνει μαθήματα φλάουτου με τους Ian Clarke, Chris Hyde-Smith και Robert Dick. Παράλληλα έχει παρακολουθήσει μαθήματα φωνητικής με τις Mary Hamilton και Linda Hutchison (Λονδίνο), εστιαζόσα κυρίως στις τεχνικές αναπνοής με βάση την μέθοδο 'accent'. Έχει συμμετάσχει σε συναυλίες ηλεκτρονικής και σύγχρονης μουσικής στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Τον τελευταίο καιρό ασχολείται με τον αυτοσχεδιασμό και συνεργάζεται για την δημιουργία και την ερμηνεία ηλεκτροακουστικών έργων. Επίσης συμμετέχει στο πανευρωπαϊκό σύνολο 'e-Wave', και το οποίο επικεντρώνεται στην ερμηνεία σύγχρονης μουσικής για σύνολο φλάουτων και ηλεκτρονικά μέσα. Βασικό της ενδιαφέρον είναι ο συνδυασμός της μουσικής με την θεατρική ερμηνεία καθώς επίσης και η ενσωμάτωση φωνητικών τεχνικών διδασκαλίας στη μέθοδο διδασκαλίας και ερμηνεία του φλάουτου.

Δημήτρης Καμαρωτός v-1 Μικρά Μουσικά μέρη

Βασίλης Λαγός: ηλ. κιθάρα

για ηλεκτρική κιθάρα και προηχογραφημένα μέρη με άμεση ηλεκτρονική επεξεργασία Το έργο είναι μια μελέτη πάνω στην αλληλεπίδραση των τοπικών δομών (ηχώχρωμα, πυκνότητες) με την φόρμα. Αποτελείται από μικρά μέρη που παρεμβαίνουν στα ενδιάμεσα μεταξύ των κομματιών μιας συναυλίας. Τα υλικά του είναι μια παρτιτούρα και κανόνες για τον κιθαρίστα, προηχογραφημένα μέρη και άμεση ηλεκτρονική επεξεργασία. Τα προηχογραφημένα μέρη προέρχονται από το αμέσως προηγούμενο μουσικό έργο που παίχτηκε στην συναυλία. Κατ' αυτό τον τρόπο αυξάνεται η απροσδιοριστία ενός μέρους του υλικού σε αντίθεση με τις διάρκειες, το μέρος της κιθάρας και την άμεση ηλεκτρονική επεξεργασία που είναι απολύτως προσδιορισμένα και ισχυρότερα. Η κιθάρα, χωρίς εφέ, χρησιμοποιεί ενίσχυση για να δημιουργήσει ένα σταθερό και ισχυρό σήμα για διαμόρφωση, η επεξεργασία προέρχεται από διαδικασίες αλληλοδιαμόρφωσης (ring modulation, adaptive filtering) μεταξύ κιθάρας και ηχογραφημένων υλικών. Η ρύθμιση των παραμέτρων που καταλήγουν στην άμεση ηλεκτρονική επεξεργασία γίνεται με μια προεπιλεγμένη σειρά ανά μέρος. Το έργο αυτό έχει τόσα μέρη όσα κομμάτια έχει η συναυλία μείον ένα (v-1) έτσι αρχίζει στο κενό μεταξύ πρώτου και δεύτερου έργου και συνεχίζει μέχρι το τέλος (τελευταίο μέρος, πολύ μικρής διάρκειας, κλείνει την συναυλία).

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ελλάδα μουσική, Οικονομικά και Ηλ. Υπολογιστές. Συνέχισε τις σπουδές του στη Γαλλία (σύνθεση, κλαρινέτο, μουσική με υπολογιστές). Εργάστηκε σαν προσκεκλημένος συνθέτης και ερευνητής στο IRCAM, όπου συμμετείχε στην έρευνα για την ανάπτυξη εργαλείων τεχνητής νοημοσύνης για χρήση στη μουσική σύνθεση. Δημιούργησε και διηύθυνε μικρά μικτά μουσικά σύνολα στο χώρο της μουσικής του 20ου αιώνα με ακουστικά όργανα και ηλεκτρονικά μέσα. Έχει διευθύνει και συμμετάσχει σαν ερευνητής σε πολλά ερευνητικά προγράμματα που αφορούν την μουσική και ιδιαίτερα την χρήση των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση και την σύνθεση. Ήταν υπεύθυνος ερευνητικών προγραμμάτων του ΚΣΥΜΕ και συμμετείχε στην ίδρυση και τις δραστηριότητες του ΙΨΑ (Ιν. Ψυχοακουστικής) στο Αριστοτέλειο Παν. Η κύρια συνθετική του δουλειά γίνεται για το θέατρο. Έχει συνεργαστεί με πολλούς σκηνοθέτες σε παραστάσεις που ανέβηκαν στην Επίδαυρο και το εξωτερικό και είναι μόνιμος συνεργάτης του Μιχαήλ Μαρμαρινού. Ένα μέρος της μουσικής του βρίσκεται στα CD «Ιστορίες αποχαιρετισμού» (1997), «Ιβάνοφ» (1998), «Ophelia Act»(1999), «Φυγή» (2002).

Ηλεκτρονικά Περιβάλλοντα

Βασίλης Ρούπας Σιδηροδρομικοί Σταθμοί (πραγματικοί και φανταστικοί)

Ηχοηψία: Ανδρέας Ρούπας Τόπος: Σταθμός Μοναστηρακίου (πρωί), Σταθμός Λαρίσης (βράδυ)
 Σχόλια: Πρόκειται για ένα έργο που ξεκινά από το ηχητικό περιβάλλον του σιδηροδρομικού σταθμού και προσπαθεί να το μεταμορφώσει σε κάτι άλλο*. Βασίζεται σε αντιθετικά δίπολα (πραγματικότητα-φαντασία, φως-σκοτάδι) που αντιπαράτιθενται, επικαλύπτονται ή μεταστοιχειώνονται, συνεχώς εξελισσόμενα ή απλώς επαναλαμβανόμενα σε διαφορετικά περιβάλλοντα. Το όιο το έργο είναι ένα έργο σε εξέλιξη, καθώς η ακούη του μορφή δημιουργήθηκε το 1997 και η εκδοχή που παρουσιάζεται σήμερα είναι η τρίτη (2003). Αν τα παραπάνω ακούγονται λίγο ηρακλεία, δεν λείπει ωστόσο και μια ταισιόχη απόχρωση. Σημασία έχει η ροή: φανταστείτε το έργο σαν ένα ποτάμι που στο τέλος χύνεται στον ωκεανό. Τα τρένα είναι απλώς η αφορμή για ένα φανταστικό ταξίδι.

* Παραφράζοντας τον Χένρι Μίλερ: "Ο καλλιτέχνης θέλει απλώς να μεταμορφώσει τον κόσμο σε ένα μέρος όπου θα μπορεί να ζει τις φαντασιώσεις του με ηρεμία".

Ο Βασίλης Ρούπας γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε σύνθεση στο Ελληνικό Ωδείο και είναι μέλος του Ελληνικού Συλλόγου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής

Δανάη Χονδρού Κάπριος ανάμεσα μας

Γεννήθηκε το 1984 στη Θεσσαλονίκη. Παρουσίασε ζωγραφική σε ατομική έκθεση το 1994 (Θεσσαλονίκη). Συμμετείχε σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις με κόμιξ, οπτική ποίηση και φωτογραφία (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Φλωρεντία κ.α.) Με μουσική συμμετείχε στο φεστιβάλ Mediaterra 2001 (Αθήνα και αλλού). Δημοσίευσε Το Άλλο Κόμιξ (Θεσσαλονίκη, 1999). Επίσης κόμιξ στο περιοδικό Νέο επίπεδο, τ. 17, χειμ. 1993-94.

Κώστας Στρατουδάκης
Studio 19
Ομάδα Συνθετών του Κ.ΣΥ.Μ.Ε.

1
2
3

... "Νοημο+ε"
Ψάρι
32 Επιγράμματα δι' Οκτώ

Κώστας Στρατουδάκης ... "Νοημο+ε"

Είναι ένα κομμάτι από τον κύκλο "Νοημο+ε"
<το κομμάτι εκτελείται από τον Θόδωρο Ζιούτο>

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε μουσική (πιάνο και κιθάρα) στα ωδεία Εθνικό και Απολλώνιο, σκηνοθεσία στη σχολή κινηματογράφου Σταυράκου και πληροφορική στο ΕΛΚΕΠΑ και στην Control Data. Συνέχισε τις σπουδές του στο Λονδίνο. Εργάζεται σαν συνθέτης (έργα για μικρά σύνολα, ηλεκτροακουστική μουσική τραγούδια και μουσική για φιλμ) σαν σκηνοθέτης (ΕΤ1, ΝΕΤ και ιδιωτικά κανάλια). Διδάσκει στη σχολή κινηματογράφου Σταυράκου τη δεκαετία 1989-1999. Το 1999 οργανώνει σύγχρονο στούντιο πολυμέσων για τις εφαρμογές της νέας τεχνολογίας στην τέχνη. Έχει παράλληλα οργανώσει και πραγματοποιήσει σεμινάρια πάνω στα πολυμέσα σε συνεργασία και με επιδότηση της ευρωπαϊκής κοινότητας, αναπτύξει εφαρμογές λογισμικού και πολυμέσων και συμμετάσχει και βραβεύεται σε διάφορες διοργανώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Studio 19 Ψάρι

Οπτικό-ακουστικό εισαγωγικό κομμάτι μιας μεγάλης ενότητας που αποτελείται από ένα μεγάλο αριθμό οπτικών, ηχητικών και μουσικών υλικών της ομάδας παραγωγής του Studio 19. Η τεχνολογία αναπαραγωγής βασίζεται στο Video DVD. Ο ήχος αναπαράγεται με το σύστημα 5.1 Surround
Οπτική σύνθεση: Studio19 & MMT19
Υποβρύχιες λήψεις: Β.Κουντούρης – Κ.Μπώκος
Ψηφιακή επεξεργασία εικόνας: Vidicon – MMT19
Παραγωγή: S19 Production Team 2003

Βασίλης Κ. Κουντούρης – Κώστας Ι.Μπώκος Ομάδα Ήχου που ασχολείται με την σύνθεση, ηχογράφηση, το σχεδιασμό, την επεξεργασία και την παραγωγή μουσικών και ηχητικών υλικών για παραστάσεις, δισκογραφία, πολυμέσα (multimedia), ηχητικές εγκαταστάσεις. Έχει συνεργαστεί με διάφορους φορείς σε ερευνητικά προγράμματα και ειδικές ηχητικές εφαρμογές όπως: Παγκόσμιο Συνέδριο Μουσικής Πληροφορικής (I.C.M.C '97), Εκθεση "Ωρες Βυζαντίου" (Βυζαντινό Μουσείο Αθήνας 10/2001-1/2002) κ.α. Έχει κάνει ηχητικούς σχεδιασμούς σε παραστάσεις όπως "Ενός λεπτού σιγή", "Τα παραμύθια των αδελφών Γκρίμ", "ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ" της Ομάδας Εδώφου, "ΑΙΑΣ" Σοφοκλή με τον Κ.Θ.Β.Ε., "Οιδίπους Τύραννος" Σοφοκλή με το Εθνικό Θέατρο. Έχει κάνει μουσική και ηχητικές συνθέσεις για πολυμέσα (multimedia), εικαστικές εγκαταστάσεις όπως εγκατάσταση "Breathe..." (Δ.Στράτου) στο πλαίσιο της «Valencia Biennial» (13/6/2001), εγκατάσταση «Κόρες του Ρήνου» της Βασιλικής Τσεκούρα στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (18/6/2002). Εγκατάσταση στην 8η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας (8/9/2002) στην Ελληνική συμμετοχή με τίτλο «Αθήνα 2002: Απόλυτος ρεαλισμός». Έχει κάνει μουσική και ηχητικές συνθέσεις για πολλές παραστάσεις, επίσης έχει κάνει ειδικό ηχητικό σχεδιασμό, σύνθεση ήχου και μουσικής σε συνεργασία με τον Γ.Μουλουδάκη για την ταινία «ΦΑΟΥΣΤ» του Φ.Β.Μουρνάου (1926), στο πλαίσιο των εκδηλώσεων "Greece in Britain", πρώτη ζωντανή εκτέλεση από το Studio 19 και τον Γ.Μουλουδάκη στο «Royal Festival Hall-Purcell Room- London» τον Δεκέμβριο του 2000.

32 Επιγράμματα δι' Οκτώ Οκτώ σύντομα έργα για φωνές μαγνητοταινία και προβολές Πρώτη εκτέλεση

Μουσική: Στέφανος Βασιλειάδης, Παναγιώτης Βελανίτης, Άκης Δασούτης, Δημήτρης Καραγεώργος, Κώστας Μαντζώρος, Λεωνίδας Σακελλαρίδης, Πέτρος Φραγκίστας, Παναγιώτης Τσαγκαράκης, Νίκος Χαριζάνος. Εικαστική δημιουργία: Μιχάλης Αρφαράς. Συμμετέχουν οι ηθοποιοί: Γιώργος Γιανναράκος, Μαργαρίτα Βαρλάμου. Video artist : Μαρία Μιτζάλη

Η ιδέα γεννήθηκε όταν ο χαράκτης Μιχάλης Αρφαράς, πρότεινε την οργάνωση μιας παράστασης, πάνω σε 32 του έργα, εμπνευσμένα από ισάριθμα αρχαιοελληνικά επιγράμματα. Έτσι, οκτώ συνθέτες συνεργάστηκαν στο στήσιμο μιας ραψωδίας με 16 σπονδυλωτά τμήματα που, παρουστιάδων σε αντίδρομη τροχιά – σαν σε καθρέφτη-, τη δουλιά του κάθε συνθέτη. Η σειρά των συνθετών σε αλφαβητική - επομένως τυχαία - και αντίστροφη διαδοχή είναι : Στέφανος Βασιλειάδης, Παναγιώτης Βελανίτης, Άκης Δασούτης, Δημήτρης Καραγεώργος, Κώστας Μαντζώρος, Λεωνίδας Σακελλαρίδης, Πέτρος Φραγκίστας- Παναγιώτης Τσαγκαράκης, Νίκος Χαριζάνος και, Νίκος Χαριζάνος, Πέτρος Φραγκίστας- Παναγιώτης Τσαγκαράκης, Λεωνίδας Σακελλαρίδης, Κώστας Μαντζώρος, Δημήτρης Καραγεώργος, Άκης Δασούτης, Παναγιώτης Βελανίτης, Στέφανος Βασιλειάδης. Αντίθετα η σειρά των επιγραμμάτων, ήταν ήδη προαποφασισμένη από τον εικαστικό δημιουργό. Σίγουρα πρόκειται για αυτόνομες συνθέσεις, που διατηρούν την ιδιαιτερότητα γραφής του κάθε δημιουργού. Υπάρχουν, εν τούτοις, κάποια συνεκτικά στοιχεία που πείθουν, ελπίζουμε, για τη συγγένεια μεταξύ τους : το κοινό θέμα και η προβολή των 32 έργων του Αρφαρά πρώτα, και έπειτα η επάνοδος του γνώριμου, από την πρώτη «κατάθεση», ύφους του κάθε συνθέτη. Πολλοί από τους συνθέτες άντλησαν το αρχικό τους υλικό από τα ίδια τα επιγράμματα που αναλογούσαν στον καθένα. Έτσι, το έργο του Βασιλειάδη βασίζεται στην «ανάγνωση» των επιγραμμάτων «τους», από 24 προηχογραφημένα φωνήματα του ελληνικού αλφαβήτου από τον συνθέτη Λεωνίδα Σακελλαρίδη, κατανεμημένα σε τέσσερις επάλληλες κλίμακες εξωτερικές (whole tone). Εξ' άλλου, στο έργο του Κώστα Μαντζώρου, «μετέχει» η φωνή του ηθοποιού Γιώργου Γιανναράκου. Επίσης το έβδομο κατά σειρά έργο, που δούλεψαν μαζί ο Πέτρος Φραγκίστας και ο Παναγιώτης Τσαγκαράκης, βασίζεται στις πολλαπλές αναγνώσεις των επιγραμμάτων «τους» από την ηθοποιό και χορεύτρια Μαργαρίτα Βαρλάμου. Το έργο του Δημήτρη Καραγεώργου βασίζεται σε υλικό της πολυαγωγίας (UPIC) του Ιάννη Ξενάκη και σε ήχους ανθρώπινης φωνής που παράγονται με τεχνικές αρμονικών (overtones) και άλλες. Η επεξεργασία και δημιουργία έγινε με το πρόγραμμα Logic. Πέραν της μετάδοσης της μουσικής και προβολής των εικόνων, στην όλη παράσταση μετέχει με τραγούδι και σκηνική δράση ο Λεωνίδας Σακελλαρίδης και η φωτογράφος και video-artist Μαρία Μιτζάλη που, με τις «εικονοκλαστικές» της παρεμβάσεις, πλουτίζει το εικαστικό περιβάλλον της παράστασης. Τέλος και τα οκτώ έργα γραφτηκαν ειδικά για τη 2η Συνάντηση Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής, που θα πραγματοποιηθεί στην Κέρκυρα στις 26 Οκτωβρίου 2003, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του συνθέτη και καθηγητή στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Ανδρέα Μνιέστηρη.

Μιχάλης Αρφαράς Ο Μιχάλης Αρφαράς είναι από το 1989 τακτικός καθηγητής της χαρακτικής στο πανεπιστήμιο του Χίλντεσχαϊμ στο Ανόβερο. Έχει τιμηθεί με πολλές διεθνείς διακρίσεις για το χαρακτικό του έργο και είναι πολύ γνωστός κυρίως για τη χρήση νέας τεχνολογίας τόσο στη χαρακτική, όσο και στο χώρο του κινηματογράφου και του πειραματικού video. Εκπροσώπησε την Ελλάδα στην παγκόσμια έκθεση EXPO 2000, στο Ανόβερο και έχει συμμετάσχει στα πιο σημαντικά Ευρωπαϊκά Φεστιβάλ Πειραματικού Κινηματογράφου.

Μαργαρίτα Βαρλάμου Απόφοιτος του τμήματος Μουσικού Θεάτρου του Professional Actors Conservatory του RSC, Καλιφόρνια. Συμμετοχή σε παραστάσεις : «Transit» – Θέατρο Τέχνης, «Σκουπίδια» του Γ. Ξανθούλη – Αθηναίων., «Πέερ Γκύντ» – Εθνικό Θέατρο, «Λυσιστράτη» – ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, «Ορέστεια» - Εθνικό Θέατρο, «Ματζουράνα» - ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Βέροιας, «Άμλετ Β'» - Νέο Ριάλτο κ.α..

Στέφανος Βασιλειάδης (Παρανέστι Δράμας, 1933) Από τα παιδικά του χρόνια, στη Δράμα, μαθήτευσε στην ευρωπαϊκή (με τον Γ. Ναλπαντίδη) και την Βυζαντινή μουσική (με τον Αθ. Κωνσταντινίδη). Αργότερα ήρθε στην Αθήνα, όπου παρακολούθησε ανώτερα θεωρητικά και νεώτερα συστήματα σύνθεσης στο Ελληνικό Ωδείο (με την Ουρ. Ιωαννίδου (1951-55) και στη συνέχεια με τον Γ. Α. Παπαϊωάννου (1955-62). Από το 1956 αρχίζει η μακρόχρονη ηθρεία του στο θέατρο (υπεύθυνος μουσικός στο Κρατικό Θέατρο Βορείου. Ελλάδος [ΚΘΒΕ, 1961-68] και αργότερα, στο Εθνικό Θέατρο, 1968-78). Από τη δεκαετία του '70 επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στην ηλεκτροακουστική μουσική, διαμορφώνοντας μια δική του οπτική για τη σύνθεση. Ονομάζει τη μουσική του «ιδεογραφική», υπονοώντας ότι οι «ιδέες» (καταστάσεις, αντικείμενα, αρχετυπικές μνήμες, συναισθήματα), που αποτελούν τον πρωταρχικό κόσμο του συνθέτη, πραγματώνονται σε ηχητικά-μουσικά μορφώματα (δικήν «ιδεογραμμάτων»-συμβόλων). Μέσα σ' αυτό το πνεύμα γράφει 9 ηλεκτροακουστικά και πολυτέχνα έργα και μουσική για 18 αρχαίες τραγωδίες και για 35 έργα του κλασικού και νεώτερου δρα-

ματολογίου που παίχθηκαν σε ελληνικές και διεθνείς διοργανώσεις (Επίδαυρο, αρχαία θέατρα ανά την Ελλάδα, Ιαπωνία, Ευρώπη, Αμερική). Έχει γράψει πάνω από 100 -με ελληνότροπα στοιχεία παιδικά τραγούδια. Πολύ νωρίς συνειδητοποίησε τα σοβαρά προβλήματα της μουσικής παιδείας στον τόπο μας, την οποία υπηρετεί από πλήθος θέσεων ως δάσκαλος, δημιουργός και εισηγητής μιας πολύτεχνης αισθητικής παιδείας. Έχει ασχοληθεί με την ηχητική «χαρτογράφηση» της Ελλάδας (καταγραφή ηχητικού και μουσικού υλικού ανά περιοχές) και έχει κάνει πολλές εκπομπές (στην ΕΡΑ) παρουσίασης της έντεχνης μουσικής καθώς και θεμάτων μουσικής παιδείας. Εισηγητής των αναλυτικών προγραμμάτων του Υπ. Παιδείας για την μουσική εκπαίδευση στα Γυμνάσια και την Α' τάξη του Λυκείου και ήταν επικεφαλής της ομάδας συγγραφής των αντίστοιχων βιβλίων του ΟΕΔΒ. Ήταν εκ των ιδρυτών του θεσμού των Μουσικών Σχολείων και πρώτος Πρόεδρος της καλλιτεχνικής επιτροπής του Υπουργείου Παιδείας. Διετέλεσε καθηγητής επί συμβάσει στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών (1991-94) και δίδαξε στο Πανεπιστήμιο Πατρών από το 2002. Είναι διευθυντής του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (1979), Πρόεδρος του Ιδρύματος Χουρμουζίου-Παπαϊωάννου (2000), Πρόεδρος της Στέγης Ελληνικών Χορωδιών (2002) και μέλος των Δ.Σ. του ΕΣΣΥΜ, του Ελληνικού Μουσικού Κύκλου και της Εταιρείας Φίλων Σκαλκώτα.

Παναγιώτης Βελιανίτης Συνθέτης. Μαθήτευσε κοντά στους Θ. Αντωνίου, Χ. Ξανθοπούλου και Στ. Βασιλειάδη. Από το 1986 συμμετέχει με έργα πολυτέχνη, ηλεκτρονικά, μικτά (για όργανα και ηλεκτρονικά μέσα), σε συναυλίες σύγχρονης μουσικής τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό : Φεστιβάλ «Πάνεμος», Δημήτριά, ξενογλωσσο Ινστιτούτα, Φεστιβάλ πολυτέχνης έκφρασης στο θέατρο «Αΐζωνη», στις γκαλερί σύγχρονης τέχνης Ι. Τούντα και «Εύμαρος» στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Δελφών, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ολυμπιάδας Πληροφορικής, στις Παγκόσμιες Ημέρες Μουσικής στη Bourges κ.α. Έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες Θ. Τερζόπουλο (Πέρσες, Ηρακλής Μαινόμενος, Βάχχες) και Ν. Αρμάο (Επτά επί Θήβας). Είναι μόνιμος συνεργάτης του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας. Έχει ειδικευτεί στο σύστημα σύνθεσης της Πολυαγωγίας (UPIC) του Ι. Ξενάκη. Εισηγήθηκε την ειδικότητα της «Μουσικής Τεχνολογίας» στα Ι.Ε.Κ. και έχει συγγράψει το «Λεξικό Μουσικής» (εκδ. Πατάκη)

Άκης Δαούτης (Αθήνα, 6-10-60) Γιος του ιατρού Βασιλείου Δαούτη από το Πελόπιο της Αρχαίας Ολυμπίας και της Μαρίας το γένος Αρώνη από την Αθήνα. Σε ηλικία 15 ετών άρχισε μαθήματα κλασικής κιθάρας. Απεφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών το 1979. Το 1980 πήγε για πανεπιστημιακές σπουδές στις Η.Π.Α. (πτυχίο φυσικοηχομείας, 1983, College of Wooster, Ohio). Παράλληλα σπούδασε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μαθηματικά, θεωρία μουσικής τζαζ και πήρε μαθήματα κλασικής κιθάρας από τον Αντρέι Μεντζούκωφ. Το 1984 εγγράφηκε στο Πανεπιστήμιο του Οχάιο όπου μελέτησε σύνθεση ηλεκτρονικής μουσικής με τον Μαρκ Φίλιπς. Από το 1986 εργάζεται στο σύστημα της Πολυαγωγίας. Το πρώτο του έργο, Crystal Forest (Κρυστάλλινο δάσος) για μαγνητοταινία είναι φτιαγμένο στο σύστημα της πολυαγωγίας (UPIC) του ΚΣΥΜΕ και έχει ως αρχική πηγή ήχους κρυστάλλων. Η επόμενη σύνθεση του, Solar Rain (Ηλιακή βροχή, 1987) παρουσιάστηκε στο 15ο Φεστιβάλ ηλεκτρονικής μουσικής, στην Μπουρζ (Bourges) της Γαλλίας και το 1988 το έργο του Into the Light προκρίθηκε από την διεθνή επιτροπή για τις Παγκόσμιες Μουσικές Ημέρες 1988 του Χονγκ-Κονγκ. Παράλληλα με την ηλεκτρονική μουσική έχει γράψει τραγούδια σε ύφος φανκ, ροκ και ρέγκε αλλά και μουσική για θέατρο και κινηματογράφο (Κ. Γιάνναρη, From the Edge of the City, One Day in August).

Γιώργος Γιανναράκος Απόφοιτος της Σχολής Εθνικού Θεάτρου. Εμφανίστηκε στο θέατρο και την τηλεόραση. Τα τελευταία χρόνια, ασχολείται με παραστάσεις που έχουν ως αφορμή την ποίηση. Εργάζεται ως δημοσιογράφος στην ΕΡΤ (NET, 105.8) με αντικείμενο πολιτιστικά θέματα.

Δημήτρης Καραγιώργος (Αμφιλοχία, 1960) Κατά την εφηβεία του, εγκατεστημένος στα Γιάννενα, πήρε μαθήματα πιάνου από τη Νίνα Νικολάβνα. Αργότερα, πήγε στην Αθήνα, όπου παρακολούθησε μαθήματα θεωρητικών στο «Ορφείο Ωδείο» με τον Αμ. Αμαραντίδη. Το 1986 συμμετείχε στο τμήμα ηλεκτρονικής μουσικής του Ωδείου «Αθηναίον» με καθηγητές τους Στεφ. Βασιλειάδη, Δ. Καμαρωτό και Χ. Ξανθοπούλου, με τον οποίο συνέχισε και μαθήματα θεωρητικών. Ακόμη, παρακολούθησε σεμινάρια με τους Γ. Ξενάκη (Δελφοί) και Θ. Αντωνίου (Δήμος Αθηναίων). Στα έργα του ερευνά τις δυνατότητες εφαρμογής σύγχρονης τεχνικών σε συνδυασμό με λαϊκά όργανα και ηλεκτρονική μουσική (Απόφαση Ι και ΙΙ, για μαντούρα και μαγνητοταινία, 1990_ Ήθος ανθρώπων δαίμων, για τσαμπούνα και ηλεκτρονική μουσική, 1990-91). Έχει λάβει μέρος στις Μπιενάλε Θεσσαλονίκης (1986) και Βαρκελώνης (1987). Είναι τακτικός συνεργάτης και υπεύθυνος των μουσικών αρχείων του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (ΚΣΥΜΕ). Επίσης συνεργάτης της Κρατικής Τηλεόρασης (ΕΡΤ). Άλλα έργα του: Τρίαι, για 3 κρουστά, 1986 - Για τον Αγαμέμνονα, 1987-Διακυμάνσεις, μουσική για τον Η/Υ UPIC (Πολυαγωγία), 1988- Luscipia Megarhynchos, για ηλεκτρικό πιάνο, 1989- Ερίγνηρος (ερί-γνήρω: εκβάλλω φωνή δυνατά), για το πολύχορδο του γλυπτού θεάτρου «Αΐζωνη» της Ν. Γκόλαντα, 1993 - Επάργουρο, για 2 αφηγητές και κρουστά, Ηρώδειο, 1994 - Όραμα, για βιολοντσέλο και ηλεκτρονική μουσική, 1995, κ.α.

Κώστας Μαντζώρος Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Σπούδασε ανώτερα θεωρητικά της μουσικής με τον Γιάννη Ιωαννίδη, τον Χάρη Ξανθοπούλου και τον Στέφανο Βασιλειάδη και πιάνο με τον Michel Bischel. Παρακολούθησε το τμήμα Ηλεκτροακουστικής Μουσικής του Ωδείου Athenaeum. Είναι μέλος του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας και μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος Χουρμουζίου -Παπαϊωάννου. Έχει γράψει έργα ηλεκτροακουστικής μουσικής και μικτά έργα. Συνθέσεις του έχουν παιχτεί σε διεθνείς και ελληνικές διοργανώσεις.

Μαρία Μιτζάλη Γεννήθηκε στις 21.8.1976, ημέρα Σάββατο. Είναι Λέων με ωροσκόπο Σκορπιό και τη Σελήνη στην Παρθένο. Αγαπάει το νερό, φοβάται τα ύψη. Κύρια απασχόλησή της είναι η καταγραφή της πραγματικότητας με σκοπό τη δημιουργία προσωπικών διαχρονικών μύθων.

Λεωνίδας Σακελλαρίδης Γεννήθηκε στη Ρόδο το 1978. Σπούδασε βιολί με τον κ. Βατικιώτη και την Ξένη Έμμερ Παπαγαλακίτου (πτυχίο βιολιού) και θεωρητικά (πτυχίο αρμονίας) με την κ. Άννα Μιχαλάκη. Συνέχισε τις σπουδές του στη Μ. Βρετανία (Hull, Manchester). Πτυχιούχος Bachelor και Master στη μουσική σύνθεση. Έργα του έχουν παιχτεί από την ορχήστρα του BBC στην Αγγλία, τις Πανεπιστημιακές σχολές του Hull και του Manchester καθώς και από άλλα μικρότερα σύνολα. Παράλληλα σπουδάζει κλασικό τραγούδι με την Μέχτιλντ Σταματάκη και φούγκα με τον Γ. Αραβίδη.

Παναγιώτης Τσαγκαράκης (Αθήνα, 1975) Ολοκλήρωσε πενταετείς σπουδές στην Αγγλία στο Πανεπιστήμιο του Salford, (Manchester) στον τομέα μηχανικής ήχου – Audio Technology (1993-1998). Εργάστηκε ως σχεδιαστής ακουστικής στη NOKIA MOBILE PHONES R&D Στη Φινλανδία (1999-2000). Είναι τεχνικός συνεργάτης του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας.

Πέτρος Φραγκίστας Παρακολούθησε ανώτερα θεωρητικά με τους Στ. Βασιλειάδη και Μ. Bischel. Πιάνο με τον Μ. Bischel και Κ. Μαραγκουδάκη. Συνεργάζεται από το 1987 με το Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας και από το 1999 με το Ίδρυμα Χουρμουζίου Παπαϊωάννου. Επίσης από το 1995 συνεργάζεται με την ομάδα χορού «ΧΟΡΙΚΑ» της Ζουζούς Νικολοΐδη. Δίδασκε στο ωδείο Ευμουσία και στα Ι.Ε.Κ. ΑΚΜΗ. Συνεργάστηκε με την Ελληνική Ραδιοφωνία και το Α' Πρόγραμμα και είναι μέλος των επιτροπών του Ο.Ε.Ε.Κ. Έχει γράψει μεταξύ άλλων έργα για μαγνητοταινία: Δοκίμιο, Γκαλερί «Εύμαρος», Θεσσαλονίκη, «Δημήτριά». For Spring, Kanissin, Ηρώδειο 1994, σε συνεργασία με Κύπριους Συνθέτες. Αδιαλείπτως, (μουσική για το βίντεο) της Πανδώρας Μουρίκη, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Βουκουρέστι. Επίσης συμμετείχε στο αφιέρωμα για τον Κ. Καβάφη " Κατά τις συνταγές αρχαίων Ελληνοσύρων μάγων " Γκαλερί Άλεκτον 2003.

Νίκος Χαριζάνος(1969) Σπούδασε Αρμονία και Αντίστιξη στο Εθνικό Ωδείο με καθηγητή τον Σ.Κλάψη. Συνέχισε τις σπουδές του στην Αντίστιξη, Φούγκα, Σύνθεση και Ενορχήστρωση με καθηγητή τον Χ.Λαμπριανίδη. Παράλληλα σπούδασε κλασική κιθάρα με την Ε. Φάμπρα και κιθάρα Φλαμένκο με τον Π. Πλιάκα. Στη συνέχεια απέκτησε Μεταπτυχιακό τίτλο στη Σύνθεση (MusM) από το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ με καθηγητές τον Prof. J. Casken και τον Reader G.Poolle. Έργα του έχουν παρουσιαστεί σε διάφορα ευρωπαϊκά κράτη, όπως στην Αγγλία, στην Ουαλία, στη Ρουμανία, στην Ουκρανία και στην Ελλάδα. Έχει επίσης συνθέσει μουσική για θέατρο σε Ελλάδα και Αγγλία και για ντοκυμαντέρ που παρουσιάστηκε από την Ελληνική και Κυπριακή Τηλεόραση. Είναι μέλος των Διεθνών Οργανισμών Living Composer Project και Cadenza Music Organization. Τα έργα του για πιάνο κυκλοφορούν από την Da Capo Music Ltd.

Γενικός Συντονισμός

Αντρέας Μνιέστρης

Υπεύθυνος Ήχητικής Εγκατάστασης

Φίλιππος Θεοχαρίδης

Τεχνική Υποστήριξη

Νικόλας Βαλασαμάκης, Νίκος Σταυρόπουλος, Αποστόλης Λουφόπουλος

Επιμέλεια Φωτισμού

Άκης Δαούτης, Μιρτώ Κορκοκίου

Οργάνωση και Δημόσιες Σχέσεις

Γεωργία Ζερβού

Επιμέλεια Προγράμματος

Μάρκος Λέκκας

Σχεδιασμός Αφίσας-Προγράμματος, Ιστοσελίδων

Simona Sarchi

Ευχαριστούμε

-- όλους τους εκτελεστές και συνθέτες που συμμετείχαν στη σειρά αυτών των εκδηλώσεων,

για την αφιλοκερή τους συμμετοχή στις εκδηλώσεις αυτής της διοργάνωσης

-- τον κ. Γιάννη Σφήκα, φύλακα της Ιονίου Ακαδημίας, για την βοήθειά του στην τοποθέτηση των ραφιών και την ρύθμιση του φωτισμού

-- τους φοιτητές του Τ.Μ.Σ. Αρχοντή Θεογιάννη, Χρήστο Ζάχο, Σωτήρη Κωστόπουρο, Γιάννη Τζώρτζη και Χρήστο Νικολάου για την βοήθειά τους στην μεταφορά και τοποθέτηση του εξοπλισμού